Åkarp

Kaxig eller pedantisk. Shahed Haj Ibrahim och Tamim Alazziz skrattar gott tillsammans när de försöker hitta de ord som bäst stämmer in på dem själva.

Fika och skratt byg

Den lokala hyresgästföreningen Harakärr i Åkarp driver ett välbesökt språkkafé för alla som vill lära sig mer svenska.

Skratt och röster fyller den lokala hyresgästföreningens lokal på Harakärrsvägen i Åkarp. Det är en söndag i slutet av augusti och utanför gassar solen över Burlövsbostäders idylliska bostadsområde med låghus. Det har blivit dags för höstterminens första språkkafé. Borden fylls snabbt med pratglada och fikasugna.

– Det här att träffas över en kopp kaffe gör att man pratar på ett annat sätt än i skolan. Och Sverige är ju ett fikaland så det passar bra, säger Cécile Tartar Jönsson som startade kaféet för två år sedan.

Hon har bullat upp med hembakade chokladkakor, frukt och nybryggt kaffe och den vita tavlan är fullklottrad med förslag på samtalsämnen.

Till vardags är Cécile lärare på Komvux Burlöv och många av dem som kommer hit är eller har varit hennes elever.

– Jag vill gärna bidra till att andra lär sig svenska, språket är nyckeln till allt. Och så älskar jag att baka, säger hon.

För att få lära sig svenska på SFI och Komvux krävs ett svenskt personnummer. Men till kaféet är alla välkomna.

Några förkunskaper krävs egentligen inte alls av deltagarna. Det går att jobba utifrån bilder. Och med hjälp av smarta appar i telefonen kan man tala in och översätta ord.

Cécile vet hur tufft det kan vara. Hon kommer själv från Frankrike och lärde sig svenska som vuxen.

– Uttalet var det svåraste. Och att kunna skilja på ”en” och ”ett”.

”Att träffas över en kopp kaffe gör att man pratar på ett annat sätt. Och Sverige är ju ett fikaland.”

Cécile Tartar Jönsson, lärare

Första gången. Bashir Alabsi från Syrien besökte kaféet för första gången.

Spel. En kortlek med bilder kan användas för att bygga upp ordförrådet.

Kram. Fatemeh Mojebzadeh välkomnas med en stor kram.

ger det nya språket

Nu håller hon på att lära sig arabiska.

– Det är bra att känna på hur det är att lära sig ett språk på nytt, det är en viktig insikt som alla lärare borde skaffa, konstaterar hon.

På borden ligger en lista med ord på olika egenskaper som ett underlag för dagens diskussioner. Hur är man egentligen när man är kaxig? Lars Sörensen, en av stammisarna som ofta tittar in för att hjälpa till, illustrerar kaxighet med gester och tonfall.

– Jamen, då är jag kaxig. Eller jag var det innan jag kom till Sverige i alla fall, säger Tamim Alazziz och skrattar.

Fram till flykten för två sedan jobbade han som ögonläkare i Damaskus i Syrien. Nu har han precis fått sin läkarlegitimation godkänd av socialstyrelsen.

– Men mitt problem är svenska språket! Därför är det bra att kunna komma hit.

Han får medhåll av Omar Alabsi, även han från Syrien. Omar kom till Sverige för sju år sedan och är sedan länge svensk medborgare. Grammatiken är inte särskilt svår, arabiska är faktiskt mycket svårare, tycker Omar. Men han kämpar fortfarande med uttalet.

– Språkkaféet är jättebra. Jag behöver prata men det är inte så lätt att få kontakt med svenskar, vare sig på jobbet eller på fritiden, säger han.

– Det är det inte för oss svenskar heller, tröstar Mats Jönsson, ordförande i den lokala hyresgästföreningen.

Han efterlyser fler frivilliga med svenska som modersmål som skulle kunna hjälpa till på kaféet.

Vid bordet har gruppen hunnit fram till ordet ”ointresserad” i listan med egenskaper.

– O-intresserad. Där har vi ett sådant ord igen med o-framför. Då är det negativt, förklarar Lars Sörensen det svenska prefixet.

Klockan är tre. Efter två timmar med livliga samtal är det slut för den här gången.

– Vi ses på lektionen i morgon. Glöm inte det, annars stryper jag dig, ropar Cécile glatt efter en av sina elever när de skiljs åt.

Text: Andreas Brunner
Foto: André de Loisted